HAIMO ALTISSIODORENSIS
12. Jh.
Seite 115r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26001
Copyright: Admont, Benediktinerstift

bo ecclam meã. Duos enĩ ꝓplos in se suscepit sal
uator ⁊ sicut unũ in dño. sicut ⁊ lapis angularis
duos parietes continet. in unitate domus firma
tos. fideles enĩ superficies sunt templi di in spiritu
conũsantes. ut possint heredes fieri celestis ha
bitationis.

HIERIMIE.

In diebus illis. Factũ ē uerbũ dñi ad me
dicẽs. Priusquã te formarẽ in utero
noui te. ⁊ ante quã exires de uulua sci
ficaui te. Et ceta.

OMELIA HEIMONIS.

Post illũ sacrũ dñi natale diẽ. ꝓ natiui
tatẽ nulli hominis legim celebrari n solũ
iohis baptiste cui hodie sollẽpnia ueneran
do ꝓuenimus ⁊ cui etiã natiuitatis figurã in se
metipso hyeremias ꝓpha demonstrauit dicens.
ut audistis in lectione ꝑsenti. Factũ ē uerbũ dñi
ad me dicẽs. Priusquã te formarẽ in utero noui
te. ⁊ ante quã exires de uulua scificaui te
Prescierat enĩ dns eum i. qui futurũ. cui nec du
facta iam facta sunt sed in illud qd apls loquit.
Qui uocat ea que ñ sunt tamquã ea q̃ sunt. Quod
aũt scificatur in utero. in acta illud apli debem accipere. Postquã autẽ placuit ei qui me segregauit
ex utero. ⁊ uocauit ꝑ gram suã ut reuelarẽ illum
ꝑdicando gentib. tta ⁊ iohs scificatur in utero ⁊
spm scm accepit ⁊ mouet in uulua. ⁊ pos mats
loquit. ut ait mat ei de eo ad Mariã. Ecce enĩ ut
facta ē uox salutationis tue in auribus meis. exul
tauit in gaudio infans in utero meo. Sequitur.
Et ꝓpham in gentib dedi te. Hoc uult intellegi
qd ñ solũ in ierusalem. sed ⁊ in multis in circuitu
gentib ꝓpm ambo ⁊ hieremyas antea longe ⁊
iohs in ipso suo aduentu ñ solũ ꝓphetauit. sed etiã
digito demonstrauit dicẽs. Ecce agnus di. ecce q̃
tollit peccata mundi. Et dixi. ah. ah. in
ah. dñe deus ecce nescio loqui. quia puer
ego sum. Hic datur exemplũ detestari debe
re officiũ qd ꝑ etate ñ dũ potest quis sustine
re. Et dixit dñs ad me. Noli dicere ⁊ puer sũ.
quõ adoma que mittã te ibis. ⁊ uniuersa que
mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie
eor. ⁊ ego tecũ sũ ut eruã te dicit dñs. Ne
de etate tua inquit diffidas. tue sit tantum
uoluntati ut ꝑgas me habebis comitẽ. cuncta
t mandata me adiuuante implebis. Aperi os
tuũ. ⁊ ego adimplebo illud. Ne consideres
multitudinẽ eor. ad q̃s locutus es. sed me q̃
tecũ sũ ut eruã te. Vnde apparet. ⁊ ñ debent
formidare scli potentiã. quib di gr̃ã datur
adloquendũ. tamen unusquisq; desumet ru
na formidet. ⁊ uideat diligenter ne cadat
ꝑ superbiã suã. aut puteũ aliquot. qui alius
ponit ad exemplũ. Nam q̃ donũ gr̃e ꝑcipit.
⁊ ꝑsonã potentis ⁊ uertatẽ loq̃ pauescit.
grauiu multatur culpe sententia. Ideoq; ta
men doctrina quã utra dare debet ecclastices
doctor ⁊ sacerdos. ꝑdicatio operibus confirman
da est. tta ut qd docet uerbo confirmet ex
emplo. Ipsa enim illa doctrina ē. quã uiuen
di sequit forma. Sequitur. Et misit dñs
manũ suã. ⁊ tetigit os meũ. ⁊ dixit michi.
Ecce dedi uerba mea in ore tuo. Ecce man
dñi adhuc in scã eclã super eos mittit. quib
gr̃ã loquendi uerbũ dñi tribuit. Ecce con
stitui te super gentes ⁊ super regna. ut euellas.
⁊ destruas. ⁊ dispdas. ⁊ dissipes. ⁊ edifices ⁊
plantes. dicit dñs omnipotens. Ne quaquã pote
runt bona in homine edificari opa. nisi